

عنوان مقاله:

همگونی های فکری حافظ و عبید زاکانی

محل انتشار:

فصلنامه شعرپژوهی (بوستان ادب)، دوره 7، شماره 2 (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسندگان:

فاطمه پاسالاری - دانشگاه یاسوج

محمد حسین نیکدار اصل - دانشگاه یاسوج

خلاصه مقاله:

چکیده: قرن هشتم هجری زمان ظهور دو تن از چهره های شعر کلاسیک فارسی یعنی خواجه حافظ شیرازی و عبید زاکانی است. دوران حیات این دو شاعر و نویسنده ی طنز پرداز بزرگ، از تاریک ترین و مشوش ترین ادوار تاریخ ایران است و محیط زندگانی آن ها نیز عرصه ی اضطراب ها و تشنجات سیاسی و انحطاط در همه ی زمینه های اجتماعی، فرهنگی، اخلاقی و حتی دینی است. این شرایط بر افکار و اندیشه های حافظ و عبید اثر فراوان داشته و در آثار آن ها بازتاب و نمود فراوان یافته است. با توجه به این که این دو اندیشمند در یک شرایط همگون و در یک محدوده ی زمانی و مکانی زیسته اند، بین آن ها همگونی های فکری فراوانی وجود دارد؛ بنابراین این پژوهش با موضوع بررسی همگونی های فکری حافظ و عبید زاکانی صورت گرفته است. این همگونی ها شامل مواردی چون جبر گرایی، فخر، اندیشه های خیامی مثل اغتنام فرصت، شاد زیستن و باده نوشی است. در این پژوهش سعی شده است دیوان حافظ و کلیات عبید مطالعه و افکار و اندیشه های آن دو بررسی شود و سپس همگونی های فکری آن ها یادداشت برداری شده و در انتها با دسته بندی این همگونی-ها، نتایج بدست آمده تدوین گردیده است. کلیدواژه: حافظ، غزل، عبید زاکانی، مطالعه تطبیقی

کلمات کلیدی:

حافظ، غزل، عبید زاکانی، مطالعه تطبیقی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1459127>

